

Die I.

DEO OPTIMO MAXIMO, Sanctorum omnium sanctissimo Conditori HÆC DIES ex merito tribuenda, nomine, sanguinéque eius jllustris, cuius subinde largi-
 us effusi concretæ gemmulæ, seu guttæ, Düssel-
 dorpiensi in Arce, aureâ hierothecâ inclusæ
 religiosè asservantur. THESAURUS, QUO NEC
 TERRA DARE, NEC CÆLVM EXPETERE
 MAIOREM POSSIT. *Ex Sacrarij Dusseldorpiensis
 Indice.*

II.

APud CLIVIOS inclitæ eius gentis Au-
 ctoris ac Parentis ÆLII GRAII, vulgò
 Helix de Grail, pervetusta memoria, de cuius
 PROSAPIA, CYGNO, AVREO CORNV, AR-
 MIS, PATRIA, mythologicè multa narrant
 annales, venerandæ antiquitati relinquenda:
 hoc indubitatum, eundem ab naturæ gratiæ-
 que donis, genere, armis jllustrem, ductâ BEA-
 TRICE THEODORICI VLTIMI CLIVIÆ PRÆ-
 FECTI FILIA, ex eadem Theodorum, Gode-
 fridum, Conradum, ut Sanguinis & Patriæ,
 ita & virtutum heredes reliquisse. A RAD-

BODO FRISIÆ tyranno, SLAVIS, WILDENSIBVS, Christianorum infensissimis hostibus, bello laceffitus, ingentes victorias reportavit. Regibus Francorum DAGOBERTO & SIGEBERTO armis, Christiano ardore sociatis, ex SYRIA, & HISPANIA SARACENOS eiecit, à quibus tandem, dum ad NARBONAM numero (non animo impar) parvâ manu, DEI causâ, Anno DCC. XXXIV. Regiminis tertio & vigesimo, leonino planè animo confligit, paludibus interceptus, gloriosâ sibi posterisque morte concidit, FIDEI PALMA & NOBILI CONSTANTIÆ CORONÂ, vt sperare par est, ÆTERNVM DONANDVS. *Ex Wenero Teschenmacher Iulie, Cluivæ laborioso Annalium Scriptore.*

III.

NEOBVRGI ad Istrum aulico in Sacello transf-
 Nlatio CAPITIS Virginis & Martyris Sanctæ
 PERITONIÆ, ex illustri S. VRSULÆ comitatu,
 quæ Crucis signo armata, imperterrita & vul-
 tu, & animo, data cervice Attilæ gladio caput amisit, *Nobilissima fidei & castitatis victima!*
Ex Aulico eiusdem sacrarij Sanctorum syllabo.

IV.

PUBLICÆ venerationi, DUSSELDORPIANA
 in

in AVLÂ, exponuntur variæ Sanctorum INNO-
CENTVM *Reliquiæ*, thecâ aureâ, crystallo pellu-
cidâ impositæ, *Iuventutis & Ecclesie primi Mar-*
tyrum Flores. Ex Aula sacrario.

V.

IN Agro IULIACENSI, beatorum laborum
suorum finem invenit S. GERLACVS FAL-
KENBERGIUS amplissimâ fortunâ, bellicâque
gloriâ præstans, qui partæ Salutis anno
M. CLXXV. IULIACVM ad Equestres
ludos abiens, nobilissimæ suæ sponsæ, ipso in
itinere, insperato mortis accepto nuntio, ita
percutsus fuit, ut è vestigio hastiludijs negle-
ctis, magnâque pecuniæ vi, per religiosas fa-
milias, pauperes, templâque sparsâ, peregrino
schemate Romam, Ierosolymâque Dei, Divorûm-
que causâ adierit, septem annis, ignotus pau-
peribus ministrando. Ad Suos in IULIAM re-
dux, ut omnino *Sponse sue fato* cautior factus,
ludentem mortem mundumque luderet, re-
rum mortalium umbris abdicatis, in eremum ad
cælestis vitæ meditationem, & pias latebras se
contulit, eximiæ virtutis vir, quique singulari
cibi parsimoniâ, assiduâ oratione, diuturnis vi-
gilijs, veste fetis horridâ, vitæque incredibili
A 2 rigore,

rigore non modò IVLIAM, sed viciniam etiam omnem in admirationem rapuit. Merita illius B. HILDEGARDI NVMEN aperuit, quando sel- lam' maximi splendoris eius virtutibus præpara- tam, in cælo spectabilem habuit. E vivis ut excessit ad GELDRIÆ & IVLIÆ confinia, in oppido GERLACH sepulchrum reperit. Multis mira- culis hodie dum jllustre. *Neque unquam Orbi tam notus GERLACVS fuisset futurus, nisi tam ignotus vixisset.* Valentinus Leuchtius, D. Molanus, P. Canisius in Martyrologio.

VI.

NEOBV RGI habuit melioris uitæ natales S. HILARIUS è Pannonia Episcopus, Vir & eloquentiæ, & virtutis præstantis, S. HEN- RICI eius nominis *secundi*, Cancellarius, qui fauente Diuâ KVNIGVNDE PALATINA HENRICVM IMPERATOREM permouit, ut *Monasteriũ Monialiũ* generis nobilitate & virtute conspicuarum DANV BIO NEOBV RGI impone- ret. Et cum omnia vnus (ut *Imperatoris Can- cellarius*) administraret, strenuus iustitiæ, vi- duarum, & pupillorum Tutor Patérque existi- tit. Ad extremum gazas suas omnes vel in pauperum usus, vel ad templorum adyta, piâ prodi-

prodigalitate sparsit; quem Bruschius refert à morte plurimis miraculis clarum, ferè in medio eiusdem *Cœnobij* NEOBURGENSIS honorifico Mausoleo tumulatum, laterique eius post multos annos, eodem die anniuersario iunctam quondam ibi *Antistitem* defunctam fuisse MARGARITAM BOIAM plurimarum Virtutum DOMINAM, quam neque hîc seiungendam existimaui. Bruschius ad annum M. VII.

VII.

Margarita hæc P. M. GEORGII, cognomento Diuitis, Ducis Filia, in splendidas opes nata, primo ætatis flore æuo suo pulchritudinis miraculum, Sponso mortali & illustri reiecto, CHRISTVM pulcherrimum ex filijs hominum Sponsum quæsiuit, & in *Altenboenaw* cœnobio cum duabns eiusdem nobilissimi sanguinis sodalibus reperit, pridie Natalis B. Virginis *Partbenonem* ingressa anno Æræ Christianæ M. CCCCXCIV. ibique *auso generoso* Virginem professæ, capillos suos ipsa rescidit, illisque veluti vinculis iam expedita, mundum & res mortalium perosa excessit, omnium virtutum *viridum exemplar*: & quò altioris erat sanguinis,

hoc *submissius* se gerebat, neque *ullum* *Officij* *genus* ita *abiectum* erat, quod non vt *infirmæ* *fortunæ* *quiuis*, *prompta* *obiret*, siue *telæ* *lauandæ*, *solandæ*, aut *exsiccandæ*, siue *culinæ* *vasa* aut *Cubicula* *pulveribus* *scopisque* *mundanda* *essent*, *manum* *libens* *applicabat*, *memor* *se* *mox* *in* *puluerem* *redigendam*. *Patientiâ*, *obedientiâ*, *animi* *submissione*, *orationis* *assiduitate*, *affectû*que *erga* *inopes* *adè* *excellerat*, *corum* *vt* *in* *vsu* *semper* *loculos* *circumferret*, *geniû*que *suum* *non* *rare* *fraudaret*, *vt* *esset*, *unde* *pauperes* *foueret*. *Quibus* *in* *pictatis* *Studijs*, *exardescente* *Bauarico* *Bello*, *NEOBURGE* *asylon* *quæ* *re* *coactâ*, & *virtutis* *famâ* *celebrem* *ex* *merito* *suo* *presidem* *moniales* *fecerunt* *sed* *honoris* *impatiens* *ultro* *se* *Magistratu* *abdicauit*, *vt* *omnem* *excellentiæ*, & *sacræ* *vestis* *etiam* *splendorem* *abijceret*. *In* *cælum* *ad* *caelestem* *Sponsum* *abijt* *ip[s]is* *Regalibus* *anno* *mundi* *redempti* *MDXXX*, *magnificâ* *cæremonia* *ad* *Mausoleum* *S. HILARII* *Episcopi*, *tumulata*, *vsque* *dum* *hæresis* *(* & *in* *mortuos* *impia* *)* *anno* *M. DC. XII. Lipsana*, *templum* *potius* *deformando*, *quàm* *reformando*, *urnâ* *unâ* *amborum* *CORPORA* *contemptim* *includendo*, *ignobiliori* *ea* *loco* *abdedit*.

abdedit. Credo ut nesciens, vel inuita haresis doceret eos in terris non separandos, quos celum fide, meritis, vitæque coniunxisset. Bruschius in eius vita.

VIII.

TREMONIA in MARCHIA, principe vrbis templo, DEPOSITIO S. REINOLDI MARTYRIS, SANGVINIS PALATINI, multarum & victoriarum, & virtutum ducis, vt in nobiliorem transfiret familiam, non dubitauit COLONIÆ in sacrosancti PANTALEONIS Cœtu purpuram cum ordinis habitu mutare, absolutum religiosæ & priscæ sanctitatis speculum, quod ex pulchro flore pessima aranea inuidia venenato suo succo inficere conata est: dum enim instaret & architectos & operarios iustos, in domo Dei construenda tardiores verbis, exemplo, manu frequentius animaret, illâ pro domo Dei susceptâ curâ Fabri murarij, eorumque auxiliares operæ irâ accensæ alapis, verberibus colaphisque grauissimè sæpe sæpius contactum, aquis tandem suffocârunt. Corpus eius in fluuium abiectum à cælesti lumine, frequentique miraculo proditum est. *Rogandus hic Patro-*

nus, ut clientibus suis facem Catholicae Religionis perinde accendat. Ex Mart. P. Canis.

VII.

Eodem die festum S. CANVTI Regis Daniae & Sclauonia Ducis, Regis Dacia Filij, & Sanguinis Richezae heredis, qui pro Christi nomine ac numine testando sanguinem per ultima supplicia A. S. M. C. XXX. expendit; & ab ALEXANDRO eius nominis III. Pontifice Maximo, Caelitum Albo adscriptus est.

XI.

IN EYFLIA STEINFELDII Instituti PRÆMONSTRATENSIS ABBATIA, Festa dies SS. Martyrum POTENTINI Diaconi, FELICIS Sacerdotis, SIMPLICII Militis purpuratorum Christi testium, quorum sacra Lipsana isthic pio populi affluxu, colitur religiose. *ex Martyr. Canis. & Lippeloo*

XXI.

EMBRICA Vrbiū CLIVIÆ facile princeps magno in Virginum Conuentu, cultu solemni peragit Festum S. AGNETIS V. & M. ibidem sacris Exuuijs & Patrocinijs nomine celebris, quæ è prima nobilitate, vixdum annos nata

tredecim

IANVARIUS.

tredecim candidum pudoris florem, sanguinis sui purpurâ pinxit. Ex Annal. & Vita.

XXI.

Eodem honore gaudet ad RVRAM S. HILDEGERMVS senior, qui opere, ac sermone potens, spiritu planè Apostolico, per *Marchiam, Ravenspurgum, Cluiam, Theisderbandiam, vicinâsque Prouincias*, deletis idolorum templis, Christianæ veritatis lumen circumtulit, animarumque manipulis grauis, inflammatum Deo Spiritum reddidit, *Apostolicâ coronâ aeternum coronandus*, ex P. Canis. Mart. Perar. Annal.

XXI.

SUSATVM quoque MARCHIÆ non ignobilis Vrbs sancto suo Martyre PATROCLO triumphat è Trecensium primâ nobilitate oriundo, qui *Cesare Aureliano imperante*, omni virtutum genere, sed vel maximè *salutis animarum Euangelijque inter idololatrias predicandi studio* memorandus, quo eius zelo Fidei furore accensus Tyrannus post compedes, ollas, pice feruentes, aliâque exquisita tormenta Martyri incassum illata, *cervice eundem abscissa perire iussit*.

B

forte

fortè periturus, nisi sic periisset. ex Annal. Patr. & Mart. P. Canif. & Suriij.

XXIV.

HERVORDIÆ RAVENSPVRGII COMITATVS nobilis & ampla, sed altâ infecta hæresi ciuitas Festum recolit PVSINNÆ Virginis, cuius sacra Ossa Religiosissimus IMPERATOR CAROLVS CALVVS anno post SERVATORIS ADVENTVM M.D.LIX. Ecclesie donauit. Et applausit piæ CAROLI munificentie aether editis miraculis, cecis visum, claudis gressum, languoribus correptis sanitatem reddendo. Non pusilla PVSINNÆ Virginis, sed Palmaria sanctitatis Argumenta, ex fastis Gelianis.

XXVIII.

AQVISGRANI Imperiali intra IVLIAM territorio, B. SPEI Confessoris felicissime industrie SANCTI, in hominibus Deo conciliandis, ac planè ingentibus virtutibus, rarâque patientiâ memorabilis; cuius rei symbolum dedit columba nivea, ex ore agonizantis ab astantibus in Cælum avolare visa. Felix sanè columbina anima, quæ mortales non ambulandi, sed & volan-

di ad superos viam docuit. Ex Apparatu, Geleniano, & Annal. Perarij.

XXVIII.

I*Bidem ad AQUAS GRANIAS sanctissimè exspiravit CAROLVS merito suo Magni nomen relinquens sub annum DCCC. XIII. atatis LXXII. nihil præter Christianæ religionis incrementum, & aternitatem in oculis habens. Novem Episcopatum Sedes, & Cœnobia, ad Alphabeti Græci numerum, quatuor supra viginti erexit. Basilicam MAGNÆ DEI MATRI visendam AQUIS CONDIDIT. cuius dedicationem mirabilem immo stupendam faciunt Auctores gravissimi, Cansius in Martyrologio, Chappeauille in Chronicis, Placentius, & recenter ex Antiquitatibus manuscriptis TUNGERENSIS Ecclesiæ Rarus Chronologus R. P. Jacobus Lobbetius Societ. IESV in Gloria sua Leodiensis Ecclesiæ; totam rei seriem sic refert compendio. Optabat CAROLVS, animo & re Augustus, ad augustiorem reddendam dedicationis solemnitatem, eidem interesse tot Episcopos, quot annus dies numerat scilicet 365. aberant contra Caroli votum duo, quod impleuere quondam TUNGRENSIS Ecclesiæ Episcopi MONV-*

PHVS & GONDVLPHVS e monumentis suis de-
 repentè progressi reliquis, ingenti mixto stu-
 pore gaudio, cousque assidentibus, donec de-
 dicatione Basilicæ peractâ, accptâque à Leone
Christi Vicario benedictione discessère, & suis se-
 ipsi sepulchris rêddidère, scenâ nimirum peractâ,
 cuius ergô venerant. Hac prodigiôsâ solemnita-
 tate impletâ, alteri, S. SVIBERTI scilicet *Canoni-*
zationi, Cesaris Insule CAROLVS adstitit, quæ
 prima omnium solennis fuit, & cui sacrum
 augustumque lumen addidère tum ipse Leo
Pontifex Max. tum *Cardinales,* tum *Archiepiscopi,*
 & *Episcopi* varijs è locis exciti. Rebus Ecclesia-
 sticis in hunc modum rite ordinatis, *Syriam,*
Hispaniamque totam à Saracenis liberavit. *Ec-*
clesiam Romanam Longobardorum immanitate op-
 pressam, victis Barbaris, in libertatem asseruit.
Daniã, Sclavoniã Saxoniã, 33. annorũ Bello, idolola-
 triam abijcere compulit. Pauperes quoscun-
 que, etiam in *Syriam* & *Palæstinam* usque in-
 opiã laborantes benignissimè fovit. *Romana A-*
postolorum Limina Voti causâ quater, & celebrè *S. Ia-*
cobi in Galliciã adem semel summâ Religione adiit. *Ve-*
stempilis Camelorum rigentem, maiorem vitæ partem ge-
 stavit & si quas animi corporisque lates contraxit,
 asperis

asperis jeiunijs, vigilijs, lachrimis effusis ita deleuit, ut *Diuorum illi post mortem triumphus à Paschali Pontifice decretus sit, calo PONTIFICIS factum signis approbante. Eginbardus, Bauaria sancta, Canisius, Chapeauille.*

XXVIII.

DEfert & MVNDA in *Satrapia IULIACENSI* annuum honorem S. IRMVNDO *Confessori Patrono suo. Sanctus* hic ex pastoriciâ simplicitate, quasi alter AMOS, ex latebris vicinæ olim Silvulæ prodiens, publicum communitatis gregem pascendum suscepit, ut eâ occasione rudiores Diuini verbi pabulo pasceret. Aperuit *merita eius annus M. DC. II. cum Batarus miles, vastato Luxenburgensi agro, per IULIAM ad suos rediret, inter alias vitæ militaris insolentias, etiam templum in MVNDA diripuit, imagines altaribus impositas disiecit, sacris se Sacerdotum vestibus induit, funeribus consueto campanarum sono signum dedit, & statuis funeris ritu, in Sanctorum ludibrium circumlatis eas medio in templo flammis absumpsit (Vestigijs etiamnum remanentibus) quas inter S. IRMVNDI eiusque tumba, in qua quiescebat, Dei tamen*

virtute vim suam igne exuente, tumbâ inquam omnino consumptâ, *ossa eius vniuersa*, sicut & *Byssus ipsa*, quâ tenebantur, *medijs in flâmis integra prorsusque intacta* (hæreticis ipsis attonitis) mansêre. His insuper accedit relatu dignissimum, *eundem sanctum IULIAM æstate multorum mensium siccitate vexatâ liberâsse*; cum enim homines pedesque extremâ siti ob aquarû penuriâ laborarêt, abiectus in preces firmâ fide, pulsatâ pastoricio pedo terrâ, fontem ægris hominibus armentisque salutarem excitauit: qui & hâc nostrâ memoriâ eius passim nomen retinet S. Irmundi puteus (vulgò *Sanct Irmundt Pfûtz*) dicitur cuius aqua, anno & ampliùs in vase retenta, incorrupta perseuerat. *Ex publicis eius iudicij Irmundani tabulis, et Bolando.*

XXX.

EMBRICA Anniversarium agit S. ADELGVNDIS, eius *Propositis Reliquijs: S. Regis & Martyris BASINI Filia*, in *Truncinio extra Gandavum*, juxta *Regem Patrem sepultæ. Canis. Martyr.*

Sensit & quoque sub idem tempus Fatalem mortis ictum IULIÆ Comes ALEXANDER eius nominis *Primus*, & 29. *Leodensium Princeps*, cuius regiminis initia, bella excepere Comitis

Comitis Durassij, opem ferentibus Comitibus Lo-
raniensi & Flandria: utrinque velitationibus
 damnis illatis & acceptis, tamdiu certatum, do-
 nec pleno campo, justo prælio Durassius suo-
 rû 30000 bus unâ cû impedimentis & tormentis
 amissis, fusus fugatusque est; clade suâ docens
 bonorû Ecclesiasticorû inuales, rarò fortuna-
 tos, neque scelera diu esse felicia. Prætorîû vexil-
 lum perquam ambitiosum, ab Angliæ Reginâ
 Durassio submissum, & captum ad rei tam bene-
 gestæ memoriâ, in amburbalibus, aâniuersariisque
 processionibus plurimis retro annis circumla-
 tû est. Durassio deleto domi forisque Alexandro
 omnia quietâ lætâque fuere. In primis augusta
 sui Collegij *Lambertiniani* species, quam augustis-
 simam uno eodémque tempore præsentis, red-
 debant duo Imperatoris **LOTHARII FILII**, *Re-*
gum. 7. Ducum. 14. Comitum. 30. Baronum. 7. ut
 jure Brustemij calamus æstu maiestatis incita-
 tus effuderit: *Pulchra es & facie illustis ac deco-*
ra Ecclesia Leodiensis, gloriosa dicta sunt de te, Civi-
uitas Dei. Gloriam hanc ipsius **LOTHARII** Im-
 peratoris & Augustæ Coniugis aduentus am-
 plificauit, quos secutus **INNOCENTIUS Pontifex**
Max. varijs institutis supplicationibus ipso,
Palmarum

Palmarum triumphalique CHRISTI die, eos Imperiale Corona & Insignibus Imperij, more recepto, rite ornavit, non paucis astantibus Cardinalibus, Archiepiscopis, & Episcopis, tam Lotharingicis quam Transrhenanis 30. Abbatibus permultis, quos inter illud Orbis Christiani lumen S. BERNARDVS visebatur. Atque hi fuere ALEXANDRO, IULIÆQUE domui amœni fortunatique dies, exitu tamen suo tristiores, quod nulla nobis Deus bona, nisi ad alicuius adversitatis pondus vendere soleat. Papiam enim à concilio ad dicendam causam, simoniámque eluendam, solá illi invidiá gloriæ comite, ut creditur, impactam evocatus, dum justo tardius iter ingredi molitur, à morte, quæ & Infulatis & Coronatis etiam Verticibus ex improvise quandoque imminet, præventus est ad annum 1128. Eius tamen omni invidiá fortunæque altior, nunquam intermoritura vivet Virtus, Leodiensis Ecclesiæ chronico & Encomio subiecto illustrata: vir fuit magne prudentiæ, sagacis facundiæ, in humilitate præcipuus, in oratione devotus, in eleemosynis pauperum nulli fortè secundus. Ex Chapeauille, P. Iacobo Lobbetio, & Cronico, Leodiens. Eccles.

Addamus

Addamus ALEXANDRO WALBODVM
 Cognatum, GODEFRIDI Ducis Montani filium, qui
 generis sui claritudinem ob eximias animi do-
 tes, & doctrinam Virtuti bellè sociatam,
 clariorem redidit dū *Stabuleti*, si Meiero credimus,
Monasticen professus est: licet *Anselmus* id *Ultra-*
ieeti factum contendat! ut sit rarâ eius indole
 ac virtute jtâ captum Henricum. Imperato-
 rem loquuntur Historiæ, ut ex Religiosa qui-
 ete abstractum, & Suo Sacrario & Ecclesiæ Leo-
 diensi suavissimâ Numinis semper dilectæ suæ
 Legiæ invigilanti providentiâ, vel invitū præfe-
 cerit js autē â suscepta dignitate submissior, sibi
 soli vilescens, omnibus venerationi erat: & cū
 in funiculis caritatis, paternôque affectu om-
 nes complecteretur, distrahebatur velut in par-
 tes, vnus omnibus adesse cupiens, unicêque o-
 ptans inter ægrorum potiùs pædores, quàm au-
 læ odores, blanditiâsque versari. Hinc de reli-
 gioso vitæ rigore nihil remittens, jeunijs, Vi-
 gilijs, humi cubando, sacras ædes sine arbitris
 obeundo, continuô in seruitutem corpus re-
 digebat, & inter egenos lautiores sibi pro di-
 gnitate paratos cibos, diuite manu erogabat,
 imò horum ut nuditatem tegeret, sæpe sæpius
 C templorum

templorum ac palatij parietes altariâque peristromatibus nudabat, donec ab aulæ præfecto redimerentur, raro in tanto fastigio ac præfule exemplo, quod illustrius redditum, quando *Primarij* aulæ Ministri (sive verè, sive fictè) ei suboffensum *Imperatorem* HENRICVM, ex vulgi opinione, muneribus & ingenti Pecuniarum vî placandum suadebant, quàm ille collectam altiori instinctu totam inter mendiculorum agmina effudit, ratus longè sibi consultiùs futurum, cælestem, quàm terrestrem Regem placare; quod & ipse pius *Imperator* consilium dein audiens, vehementer probavit, his Christianæ pietatis operibus dum non LEGIACO modò, sed *orbi universo conspicuus* vivit D. WALBODVS, ac Deum Diuòsque tutelares, propitios facit, eum in senectute bona, febris mortis prodroma invadit, quam mente cælo intenta frequenti psalmodia, assiduâ comprecatione roborare cæpit, & vilibus stramentis superiniecto cilicio incumbere. *Ita nimirum jacere, jta excedere volunt grandes animæ; non in purpura, non in molli lectisternio, sed in asperrimo cilicino stragulo; in quo quiescenti spectandum se illi præbet manifesta in luce* S. LAUREN-

tivs, die nominatâ *ipsum* ad se evocans. quo re-
 creatus nuntio pius *Præsul S. LAURENTIVM*, eiús-
 que *Monasterium* ex asse heredem scripsit, & in
 terris vivere desiit, ut Cælo viveret: tam fre-
 quentibus â morte miraculis celebratus, ut
Stephanus primus *Diui Laurentij* Abbas *Virduno*
 accitus, veritus ne multitudinis ad opem â S.
 Episcopo referendam concursus, religiosorum
 Monachorum quietem interrumpere, *S. Præ-*
sulem rogaverit, ut crebrioribus superfederet mi-
 raculis. *An non hæc illustrissima domus Juliace,*
illustrissima anima, illustria argumenta? De-
 lituit ad annum usque *M. D. CLV. Sa-*
crum pignus in *S. Laurentij Crypta* ex longa no-
 cte ab *illustrissimo Nuntio Apostolico D. Iosepho*
Sanfelicio liberatum, cum illud tumulo extra-
 ctum in eiuſdem Ecclesiæ Sacratio, deposuit.
 quod dum molitur, *Cælestis* quidam *odor omnes*
afflavit, *illustrissimo ipso cum familiaribus,* rei no-
 vitate attonitis. Odor verò hic testis fuit, &
 index illius, quem aspirare solet eximia sancti-
 tas & virtutum odor. *Chronic. Eccles. Leodiens.*
P. Iacobus Lobbetius & alij.